

Casus 1 De heer Goossens

Dhr. Goossens is 66 jaar en verblijft al een aantal jaren op de afdeling Rozenhof. Hij deelt een kamer met vier andere bewoners. Iedereen op de afdeling kent hem en hij staat bekend als een vriendelijke man, ook al is zijn stemming soms wisselend. Hij kan van het ene op het andere moment ontzettend boos worden, maar vijf minuten later weer in lachen uitbarsten en tegen je zeggen dat je lief bent. Dhr. Goossens begrijpt steeds minder van wat je tegen hem zegt. Ook weet hij steeds vaker niet waarvoor bepaalde voorwerpen dienen. Harde geluiden vindt hij eng en hij reageert steeds angstiger op televisiebeelden.

Dhr. gebruikt zijn maaltijden in de eetzaal bij de andere 18 bewoners. De maaltijden vinden plaats om 8.00, 12.00 en 17.00 uur. Hij heeft een vaste plaats aan een tafel met drie andere bewoners. Niemand heeft een eigen bord of bestek.

Dhr. slaapt elke middag twee uur. De rest van de tijd brengt hij door in de recreatieruimte. Aan een kopje thee met een koekje heeft hij 's middags doorgaans meer dan genoeg. Over het algemeen is hij geen grote eter, maar hij neemt bij elke maaltijd wel een aantal hapjes.

Zijn vrouw komt elke dag op bezoek. Ze neemt hem mee uit wandelen en leest hem voor, of ze luisteren samen naar muziek. In deze activiteiten betreft zij regelmatig ook de andere bewoners. Zij neemt altijd speculaasjes van de markt mee omdat dit de favoriete koekjes van haar echtgenoot zijn. Die deelt zij elke woensdag uit aan de bewoners en de verzorgenden op de afdeling. De bewoners en verzorgenden vinden het gezellig als zij op bezoek komt, omdat zij voor iedereen aandacht en een praatje heeft.

Dhr. G en zijn vrouw hebben geen kinderen. De opname van haar man was heel moeilijk voor mevr. G. Zij kon hem niet meer thuis verzorgen omdat hij steeds wegliep, erg onrustig was en het dag- en nachtritme omdraaide. Zij kreeg steeds meer lichamelijke klachten en moest uiteindelijk besluiten om hem op te laten nemen in het verpleeghuis. Voor haar betekende dit afscheid nemen van haar maatje, met wie zij altijd van alles ondernam. Dit deed haar heel veel verdriet.

Sinds een paar dagen gaat het minder goed met dhr. G. Hij loopt weg van tafel, weigert te eten of spuugt het uit en reageert boos naar een verzorgende met felblauwe ogen die nog maar kort op de afdeling werkt en een vrij directe aanpak heeft. Tussen de middag wil hij helemaal niets eten, maar om 17.00 uur is er vaak nog wel een hapje naar binnen te praten. Hij geeft de voorkeur aan zoetigheid en ongepureerd eten.

Zijn vrouw maakt zich heel veel zorgen en vindt dat hij anders op haar reageert. Hij is minder aanspreekbaar, hangt onderuitgezakt in zijn stoel en ruikt uit zijn mond. Zijn urine is donkerder dan normaal. Het meest maakt ze zich zorgen over het feit dat hij de speculaasjes van de markt niet meer wil eten. Ze is heel bang om hem kwijt te raken. Zij smeekt je om er alles aan te doen om haar man te laten eten.

De arts heeft hem onderzocht en er is bloed geprikt en urine opgevangen. De laboratoriumuitslagen brachten echter geen bijzonderheden aan het licht.

De verzorgenden maken zich ook zorgen over dhr. G, omdat er tekenen van uitdroging zijn.

Casus 2 Mevrouw van Nierop

Mw. van Nierop is 80 jaar oud en woont sinds drie jaar in het verpleeghuis De Kreek.

Mw. heeft veel last van stemmingswisselingen en staat op de afdeling bekend als een moeilijk benaderbare bewoner. Zij is 's ochtends met moeite uit bed te krijgen en ook het aankleden kost veel moeite. Zij weert dit af met duwen en knijpen. Elke ochtend is er één verzorgende die als taak heeft om alleen haar te begeleiden bij het opstaan, wassen en aankleden, en die haar ook naar de eetzaal begeleidt.

Mevrouw eet altijd nog zelfstandig. Ze geniet meestal zichtbaar van de maaltijden. Er verschijnt dan een glimlach op haar gezicht. Zij kauwt het eten uitgebreid en langdurig. De dag verloopt verder rustig voor haar.

Mevrouw heeft vier kinderen, die zelden op bezoek komen. Hun moeder herkent hen niet meer en kan ook heel boos op hen reageren als ze komen. De kinderen hebben aangegeven dat zij het niet aankunnen om hun moeder zo te zien en komen alleen bij speciale gelegenheden of als de situatie van hun moeder verslechtert.

Een week geleden kwam haar jongste zoon onverwachts op bezoek. Hij had een foto meegenomen van zijn pasgeboren zoon en deze foto neergezet op de kamer van zijn moeder. Bij navraag kon mevrouw de verzorgenden niet vertellen van wie de foto was en wie er op de foto stond. Mevrouw leek verdrietig te zijn.

Bij het avondeten wil mevrouw Van Nierop niet eten en drinken. Zij slaat de verzorgende en spuugt het eten uit.

Mevrouw van Nierop wil nu al een paar dagen niet eten en drinken. Zij weigert ook naar de eetzaal te gaan en blijft voor de deur van haar slaapkamer op de grond liggen. Wanneer een verzorgende haar uiteindelijk in de slaapkamer een flesje met limonade geeft, drinkt mevrouw Van Nierop dit tot haar grote verbazing leeg.

De kinderen van mevrouw worden geïnformeerd over de problemen met eten en drinken van hun moeder. Zij geven aan dat zij niet willen dat hun moeder een infuus of sondevoeding krijgt. De beslissing hoe verder te handelen laten zij aan de verzorgenden over.

Het valt de verzorgenden op dat mevrouw Van Nierop veel transpireert en urine verliest. Haar huid schilfert en is grauw.